

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR
szerkesztő.

ÖÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főszerkesztő.

ADÓHIVATAL.
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 706.
HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELE ADÓHIVATAL
PÁLYÁBA FOGYADÁSÁNAK: Jóna F. József
& Co. Rt. Hely. Post. Nyomdara.
Londnonban fogynak: Tóth József
11. Benczúr utca.
Frankfurtban e. k.: Nemzetközi kiadóiroda
vezetőségi irodájának: Danbe G. L. és Társa,
valamint összes fiókjai.
Bécsben: Danneberg I. I., Kompfasse Nr. 2
Dukes M. utca, I. Walfische Nr. 6-8.
Hannoverben és Vögel, A. Wallbrunnstr. 10
Mosza Rudolf Sellenstr. Nr. 2.
Oppeln A. Stubenrauch Nr. 2.
Sóchezek Hark, A. Wollstein Nr. 14.
Károlyban: Orell, Füssli & Co.
és valamennyi hirdetői iroda.

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 788.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA
SAKÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL
ELŐFIZETESI DIJ:
Védőre postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre . . . 40 kor. | Egy negyedévre 10 kor.
Zy 10 évre . . . 50 kor. | Egy hónap . . . 3 kor 60 fl.
Külföldre: 3 hónap Németországba 12 korona.
Hollandiára, Oroszra, Török, Görög, Spanyolországokra, Szaraj, Románia és Szerbia, valamint Amerikára, melyek a postaszállásokon tartanak, negyedévre 16 korona.
Egy szám ára 12 fill.

Mai számunk főbb közleményei:
Veszélyezik: Az obstrukció haszna.
Tiszta István bizalmat szavaz.
Politikai krónika.
A horvát forrongás.
Országgyűlés.
A konvenczió javaslatok.
A „tulhalmozott királyi táblák.”
A hamis mérték.
C-Buda eseménye.
Központi pénzügyi egységtől.
Az utolsó vers.
Tárca: „Nincs pardon!” Irtó: Radó Antal.
Timár Zsófi özvegye. Irtó: Mikszáth Kálmán.
Nyári férfi-dívat. Közl.: Mangold Béla Kólos.
Regény: A méregvadász. Irtó: Ohnet György.

Az obstrukciók haszna.

(Sz.) A nemzeti ellenállást, a mit most a függetlenségi párt a parlamentben kifejt, a kormányparti sajtó elnevezte obstrukciónak. Pedig nem az. A mostani küzdelem külső formáiban sem hasonlatos azokhoz az obstrukciókhoz, melyek a multban lejáratottak.
Tiszta elvi álláspontból indult meg. És megmaradt ezen a tiszta elvi állásponton, mely egész tartalmával megegyezik. Távol van minden személyi haragtól. Elvet tüzvén maga elé, elvének diadalért mérközök, viaskodik a függetlenségi párt. Harca tisztaság dolgában fölülte áll mindazoknak a parlamenti küzdelmeknek, miket eddigleg obstrukció néven irtak bele a magyar parlament történetébe.
Hanem a fegyverek, a miket használnak ellene, ugyanazok, a mikkel a régi obstrukciók leverésére, megfőzésére, népszerűtlenségére vállalkoztak annak idején a kormányok s ezeknek publicistái. meg hivatalos közegei. Ujra halljuk ugyanazokat a gyanúsításokat, ráfogásokat. Napról napra végigkörtölik az országon, újságokban és vármegyei gyűléstermekben az idefent gyártott hypokrita hazugságokat. Napról napra olvassuk és halljuk, hogy az obstrukció veszélybe sodorja az alkotmányt; hogy tönkretesz a parlamentizmust; hogy szembehelyezkedik az ország érdekével. Napról napra látjuk azt a manóvert, melynek az a czélja, hogy a társadalom egyik-másik rétegét a nemzeti ellentállásra uszítsa.
A vármegyei gyűléstermekben, hol hajdanán az alkotmányos jogok és szabadságok fősége ügyét védelmezték a fejedelmi tulkapások ellen, most megrendelt bizalmi nyilatkozatok keresztülrészakolásával uszítják

egyén ellen a magyar társadalom egymásra utalt elemeit. És mindig, mindenütt hamis jelszavakkal hypokrita érvelésekkel. Így történt ma Bihar megye gyűléstermekben, hol Tiszta István beszélt az obstrukció ellen, védelmezvén a katonai javaslatokat. Még azt a fáradságot se vette magának, hogy új beszéddel tisztelje meg a bihari törvényhatóságot. Ismételté azokat, a miket elmondott a képviselőházban, s a miket azóta százszorosra megegyeztetett — ugyanott.
A nagy, egységes magyar közvéleményt nem ingathatják meg se a kormányparti publicistáinak átokkodásai, se a vármegyei törvényhatóságok felülről megrendelt bizalmi nyilatkozatai. És a függetlenségi párt is vajnai keveset törődik a rászórt rágalomokkal, gyanúsításokkal és ráfogásokkal. Megszokta már ezeket a mulban. Csak ismétlődést látja ezekben a sarokba szorult kormány tehetlenségéből eredő azoknak a szédelőgéseknek, a mik minden obstrukcióval szemben szerepeltek.
Legujabban azt hajtogatják a kormány lapjai, hogy a függetlenségi párt ellenállása, vagy a mit ők nevezik, obstrukciója, nem táplálkozik a meggyőződésekből. És nem állják azt mondani, hogy a hadsereg szelleme tiszteletreméltóbb, mint az obstrukció, mert az legalább meggyőződéssel alapszik. Megírják azt, hogy a függetlenségi párt obstrukcióját csak zavaros szenvedélyek vezetik, s vele szemben a kormány nyugodt méltósága, meg a korona bölcsesége áll. Megtagadják a függetlenségi párt küzdelméről a jogosultságot azon az alapon, hogy ez a küzdelem nem meríti erejét a nemzeti közérdektől.
Jóságos isten! Hát lehet-e, vagy érdemes-e ilyen okoskodásokkal polemizálni?
Hát miből táplálkozik a függetlenségi párt küzdelme, ha nem a mélyes meggyőződések tiszta forrásából? Micsoda kegyetlen sértés a nemzeti közérzés ellen az, hogy a legnemesebb és legtisztább nemzeti törekvésektől megtagadják a tiszteletet, s odakinnálják ezt a közös hadsereg szellemének, mely tiltakozik minden ellen, a mi magyar, s a Gotterhaltéért lelkesül? Micsoda brutális meghamisítás az igazságnak az, hogy a függetlenségi pártot szenvedélyek vezetik, mikor küzdelmében mindig és kizárólag csak a katonai javaslatok meg-

buktatását tartja szem előtt, s következetesen kerül mindent, a mi szenvedélyes háborgásba sodorhatja a kedélyeket? Hiszen ha voltak parlamenti küzdelmeinek viharos jelenetei, ezeket mindig a kormány, vagy a kormány-part sértő viselkedései idézték elő.
Az obstrukció! Rémséges valaminek rajzolja ki az obstrukciót. Valóban, aki nem emlékezik semmiféle obstrukcióna: azt híhelné, hogy az csakugyan irtózatossá veszedelem már önmagában is. A palvára! Hiszen a magyar obstrukciók története ép az ellenkezőt bizonyítja. Tessék több tisztelettel beszélni arról a parlamenti fegyverről! Az emberek csodálatos módon felejtelenek. Vagy nem akarnak emlékezni.
Mindazt, amivel Széll Kálmán és párja dicsekszik, mint a saját alkotáisaival: az obstrukció méhéből született. Még pedig olyan obstrukcióból, mely távolról sem volt olyan tiszta és elvi alapon nyugvó küzdelem, mint a mostani.
Hát teljek kedvük az elnevezésben! Legyen a mostani harc is obstrukció! A név nem határoz.
De az nyilvánvaló, hogy az 1898-iki obstrukció se formájában, se lényegében, se céljában nem volt olyan nemes, mint a mostani. Hiszen hónapokon át pusztán és egyedül technikai volt. És kik csinálták? A volt nemzeti párt a többi ellenzéki párttal együtt. Azok, akik ma az obstrukciót, mint valami abszolút kárhazatos dolgot elítélik, akkor ettől vártak és csak ettől várták az ország és nemzet dolgainak jobbrafordulását. És nem hiába: mert csakugyan meghozta. Legalább nagyon rövid időre. Arról a 98-iki obstrukción nem tehet, hogy Széll Kálmán kormányzása rémséges zavarokba vitte bele a nemzetet, s hogy most ismétlődnie kell.
De voltak maradó alkotáisai. Olyanok, a mikre a nemzet vágyakozott, a miket a nemzet követelt. Nem a rendszerváltozás délibábja képe, hanem élő, törvényes intézmények. Hogy többet ne említsünk: a kuriai bíráskodásról szóló törvény, meg az összeférhetlenségi törvény, Széll Kálmán legnagyobb dicsőségei. És vajjon a nemzeti párt nem az obstrukció sarkjain evetett bele a fuzó vizein át a szabadelvű pártba, a horvát vágyakozott? Valóban a volt nemzeti párt is, Széll Kálmán is, nagyon hálátlank az obstrukción iránt.

És itt vannak a régi obstrukciók! Mind a nemzeti közérzésből fakadtak és mind nemzeti czélkért vívtak. És mind nagy nemzeti sikerrel ért el. Ki nemne tagadni, hogy az 1889-iki véderő-törvényjavaslat ellen csinált obstrukciónak, melyben a volt nemzeti párt együtt küzdött a függetlenségi párttal, nagy nemzeti eredménye volt? Hiszen nélküle megmaradt volna a hírhedt 14-ik §, s a magyar alkotmány egy kardinalis pontja pródául esett volna a militárizmusnak.
Ki nemne tagadni, hogy a Szapary-féle közigazgatási javaslat ellen folytatott obstrukciónak, melyben a volt nemzeti párt együtt harcolt a függetlenségi párttal, volt nagy nemzeti eredménye? Hiszen megbuktatta a Szapary-féle javaslatot, mely, ha törvényre válik, tönkretesz a magyar alkotmányos jogok és szabadságok egész tömegét a közigazgatás autonómiájának elkobzása révén.
De mulassanak csak egyetlen nemzeti veszedelemre, mit az obstrukció teremtet. Mutassanak olyan obstrukcióna, mely nem a nemzeti közérzésből táplálkozott. Ilyen fajtájú obstrukció lehetetlen is.
Mindaz a félelem, melyet hangoztatnak nemzeti irányú obstrukción bekövetkezelőségéről: csak szenvedélyes, csak szédélges.
A mostani obstrukción se csinál sehol, semmiféle téren nemzeti kárt. Hiszen nem az obstrukción akadályozza az államélet terén szükséges alkotásokat. Egyedül a kormány daczos, makacs politikája. A függetlenségi párt nem akadályoz meg semmit, csak a katonai javaslatot. Csak azt, ami abszolút rossz. Csak azt, ami ellen a nemzet tiltakozik. Csak azt, ami Magyarországon senkinek sem kell.
Az obstrukción nem érheti semmiféle gáncs, mert csak jót akar. Mindaz, amit ellene irtak és beszélnék, vagy hypokrita hazugság, vagy gonosz ráfogás.

A cs. k. trombitás.

— Tiszta István bizalmat szavaz. —
Valahányszor gróf Tiszta István a napirenden levő katonai kérdésekről nyilatkozik, gondolkodni lehetne a fölött, vajjon minek, vagy kinek akar ő igazában szolgálatot tenni?

Nem épen az utolsó katonai javaslatok és ellenük folytatott ellenzéki obstrukcióna ébreszti bennünk Tiszta István ezt az inkvizitórius hajlandóságot. Kissé különösenki tűnt fel már nagatartása a mult évi delegációban is, a mikor oly tüntetően, oly harsányan kijelentette, hogy a mi katonai követelést a hadügyi kormányzat ellenk terjeszt, azt szavazzuk meg szó nélkül és ezért ha kell, „huzzuk meg magunkat” minden egyéb téren. Azóta Tiszta István nem mulasztott el semmi kínálkozó alkalmat, hogy ezt a nevezetes fellegűt, ha lehet még tüntetőbben, még harsányabban megismételje. És bár alkispontját, a parlamenti helyzet természeténél fogva, mindig egy adhatná elő, mintha a kormány előterjesztései fanatikus védelemben részesítené, ez a relettetes harsonzás, csak ugy hangoztatott mintha fel akarja riasztani a kormánypart hivatalos vezetőit és gyorsabb útemre akarva átvenni a kormánypart hódolati mutatónyait. Hiszen még báró Fejérváry tábornagy ur sem megy úgy tűzbe az osztrák katonai érdeket, mint a Tiszta hagyományok mai örököse. A mit ő beszél, az egy szerűen az osztrák generális kommandónak trombitavisszhangja. Valószággal parancsoló akkordokban hirdeti azt, a mi a hadseregnek kell, de egy hangra sem érdemel azt, mi a nemzetnek kellene. És a hogy beszélt Bécsben, a hogy beszélt Budapesten, ugy beszélt ma Nagyváradon is az ősi megyeház termében. Soha olyan osztrák trombitaharsogást, olyan hazafias „ezapistrángot” ott még nem hallhattak! Már erre eszdesen el kellett takarodni a leghevesebb obstrukción magyaroknak is.
Nos, miért ez a szörnyű tulbuzogás, miért ez a furiosus hűsködés olyan ügyben, a melynek már egyis az a legfőbb veszedelme, hogy nagyon is föllépti a nemzetnek ellenséges szenvedelmét? Első pillantásra is mindenki úgy látja, hogy Tiszta István ügyes magatartása aligha arra van berendezve, hogy a Széll-kormányt vagy akár csak az egységes kormánypartnak szolgálatot tegyen. Igazán nem keyerünk a gyanúsítás, de Tiszta Istvánnak osztrák katonai attackjai szinte lélektani kényszerűsége teszik a gyanút. Bizonyos az, hogy Tiszta István beszédei nagymértékben megnehezítik a kormány helyzetét az obstrukción ellenekkel szemköt, de hajb, még sokkal jobban megnehezítik helyzetét Bécs irányában. Széll ur azt tarthatja, hogy az obstrukción állja Matuzsálem korág, de a mikor Tiszta István komor biztatásait hallja, bizonyosan nem érzi magát messze az utolsó kenetet. És Tiszta István sokkal kifejtettebb és tartalmasabb politikai szellem, semhogy eljárásának hordereje fölül nem volna tisztában és össze-

Az Egyetértés tárczája.

„Nincs pardon!”
— 1849. május 21. —
— Az Egyetértés eredeti tárczája. —
Felhozta Görgey hadiát
Buda alá, mit Hentzi véd.
A süttel lelkü renegát,
A ki megszegte esküjét,
S ki most, hogy az vítézeivel
Keményen ostromolni kezdett,
Izent: ha nem vonulnak el,
Halomra fogja löni Pestet.
—
De válaszolt a várívó:
„Jobb lesz, ha megadod magad,
Mert nem telik le ez a hó,
S bedöntetem a kapudat.
S ha most gazul azt megteszed,
Mivel dühöd fenyegetőztek:
Tadd meg, ha várad esellett,
Egy százig meghal mind az őrség!”
—
Hibba volt az intelem:
Mert nem sokára azután,
Egy gyászszal terhes éjjelen
Az ágyu megdördült Budán,
A hátya-falról Pestre át
Hullott a gránát és a bomba,
Felgyújtva a bazilikát.
S ezernyi házat döntve romba.
—
S ezért, hogy fölviradt a reg,
Min meglett a nagy számadás,
S már készen állott a sereg,
Hogy kezdődjek a támadás:
Kimondták, hogy ma Pest kiált

Sok vér fog foyni minden kardon:
Az a panas: „A Hentzi-had
Pusztuljon mind el — nincs ma pardon!”
—
És folyt a harc. Ah a honért
A falról hány hős lebuokt,
Mig a sereg a várba ért
S a lobogót kitézte ott!
Hány volt az ifju dalia,
Kinek ez a tavaszza tél lett,
Kinek e május hajnalja
Örökös, virradatlan éj lett!
—
S a had nyomán, mely gyözve nérn
Előre feltarthatlamil,
A fényes törzskar elején,
A fővezér is bevonul.
S im az első utczába már
Egy sváb bakát talál a porba.
Mellette egy magyar huszár,
Gyöngéden fölibe hajogva.
—
S borult a vezér honioka,
És arczán át harag ezikázott;
És mérgesen kiált oda:
„Mi az, huszár? Leh, mit csinásd ott?”
„Az felszökik, s hebeg, dadog:
„Hát már... tatarodót is futtak...
Gondoltam, most már nincs dolog —
Vízet adok a nyomorultnak!”
—
„Hiszen magad is vérezel?”
„Csak megkarczott egy pangán!”
„Aztán megint letérdel
S tovább itatja elevenét. —
S a vezér eltűnődve néz.
Mig annak csillapul a szonja:
„Tán bölcsőbb, szöl, e kövitéz!”
S kemény parancsát visszavonja.

S megiette száz, mit az az egy:
Igaz magyar volt mind e hős,
Ki oroszán, ha harciba megy,
De megbocsát s felejt, ha gyöz.
Amult is ám a földterék,
S heiták a históriába:
Hogy nem mulik, öröklök eg
Ama szent harcunk glóriája!
Radó Antal.

Timár Zsófi özvegye.

— Az Egyetértés tárczája. —
Irtó: MIKSZÁTH KÁLMÁN.
Ezek a kedves kis portékák, ezek a szöke asszonyok olyan szeldek, olyan jók, mint a barányok. Legalább ez a Timár Zsófi, ez egészen olyan.
Mióta férjhez ment, csak a mosolyát láthatni. Azelőtt a boldog mosolyát, most a fájót.
A boldogságával nem volt terhére senkinek, a fájalmával sinesen. Nem kérkedett, nem panaszkodik. Hanem az a fehér arca, az a mindig fehérebb arca, elbeszéli mindennap mindenkinek, a mit ugys mindenk tud.
It hagyta a fejé kegyetlenül, gonoszul. Pedig derék fiatal ember volt, a legdolgosabb, a legügyesebb és a környéken; ki hitte volna fölébe, hogy megosalja azt az áldott, kedves asszonyt, két hamis szem éjszakája, hogy annyira megfekteti a lelket... s elmegy azzal a másik nővel a világba, el-kárhozni.
Hivét sem hallotta, ki tudja merre mentek: ut pora, melyben nyomuk veszett, el nem beszéli, szelö nem árulja el, hol vannak, suttogó lombok nem mondják meg értelmesen, pedig arról beszélnék.
Csak legalább egy szót mondott volna, mikor elment Bégnyől, nem fájna ugy a szíve annak a szép szöke asszonynak, a kinek most az a neve, hogy „szalma-özvegy.” Ha legalább megcsókolta volna meg

egyzer, ha hidegen is, ha erőltetve is és így szolt volna: „Engem te már nem látsz soha többé: mást szerettek, annak adom az életemet.”
Hanem lopva ment el, össze voltak be-szélve. Elment és nem jött vissza. Pedig már egy éve, egészen egy éve.
Visszajött. Oh, bizonyosan visszajött. Péter nem rossz ember. A szíve mindig jó volt, nem lehet végkép elromolva; az a személy elvehette az esztét, bevehette magát a szívébe; hanem olyan az csak, mint a hamis festék, az idő kiszívja, meghalványítja; vissza fog ő térni.
Timár Zsófi remélt s mikor az olló varrás közbén kiesett a kezéből, mindig felsóhajtott, oh báresak a földbe szoródnék; mikor repülő szarkát látott az ablakból, mindig felsóhajtott, oh báresak az ő kerítésre ülne rá.
De az olló sem akart hazudni, a szarka madár sem.
Estéknint a küszöbre ült ki, onnan el lehetett látni messze-messze a kigyózó országot, egészen odáig, hol már a felhők lába lóg le.
A szép, halovány arcz fölé ernyőt csinált kis kezéből s ugy bámult arra a nagy titkos lapra, a melyről mint egyes betűk hontakoznak ki furmányos-szökeker, utzó vasa, rosok, vándorok és a jó isten tudná elmondani: a kik meg.
A falubeliek sokszor mentek el mellette, köszöntek is neki, de észre nem vette.
— Zsófi az urat várja! — suttogták egymásközt és még nevettek is hozzá.
Pedig mégis szegény Zsófinak volt igaza. Az ő szíve többet tudott, többet sejtett, mint a mennyit az egész világ bölcsesége megmondhatna.
A mint egy délelött a dohánypalántát öntözne nagy gondnal, (ha megjön a gazda, legyen mit füstölnie a télen), regyás, öreg asszony lépett be az udvarra, üzenetét hozott.
— A férjétől jövök, Zsófi. Arra kér, bocsásd meg neki! Megbánta, a mit tett. Ott dolgozik a harmadik faluban. Gőzon-

ban: a bűdögortnyot reperáják. Ó maga nem mert előjönni, felt, nagyon haragszol. Ha megbocsátasz neki, jöh el hozzá, azt üzeni.
— Menjünk! — monda a szelid szöke asszony.
A fekete kendőt leoldotta s piros, olajosat kötött fel az utra. Péter kedvenc színe, meg aztán illőbb is ehhez a szép naphoz.
—
Egy aranyozott keresztet kellett feltenni a torony tetéjén a gombrá. A tekintetes asszony, a tisztartó, ikreket szült, annak az öröme ajándékozta az eklésának.
— Ki vallja a dolgot, fiuk? — kérte az ásmester, Rögi Mihály uram.
— En! — monda Péter. — En megyek, majster uram.
— Inkább talán Belindek Samu. Te már nehez vagy egy kicsit.
— Sohasem éreztem magamat könynyebben.
— Elhiszem. Megszabadultál a nyugtól. Hát csakugyan elkergetted? Hm! Elég esnos viszonzóttog volt. Igaz-e Samu?
Péter lesütötte a fejét s lassan, kelleltlenül monda:
— Megutáltam benne magamat. De meg az igazat megvallva, a mi egyszer karika, gurul az.
— Gurult a te kezéből is, ugy-e! Hal-lode Samu? hehehe! Ejnye, kópé, kópé! No most már csakugyan te teszed fel az aranygombot.
Péter megvető, nyugodt pillantást vetett Samura.
— Haggya Samut, Rögi uram! Majd föl-teszem én. Várok valakit valahonnan. Ugy dohog a szívem, ha vajjon eljön-e? Már csak azért is felmegyek a toronyra, hogy egy pillantást vehessek Bágy felé véges-végig az országot.
— No, én azt sem bánom. Eredj hát szaporán, a felső ablakból magam adom ki majd a keresztet, ha már felt teszel.
Fent is volt Péter nemsokára; olyan ügyesen kuszott a deszka-párkányzatról, akár az evet.

része ismét
ott hazafias
sokkal ünne-

ria Valéria
csöcsélek ad-
né a rendő-
ezután kö-
drom rendő-
és az idő-
sikerült a

o. május 20.
únavarás. Ez
meg a pá-
A rendőrség
teők láttak
ar ellen nem
rendőrök,
k széljél,
fargót letar-
kétezer
diások vettek

almas növé-
yet most a
egyetem,
katonaság
örökösökkel
ert letartó-
z-

od. máj. 20.
ezimű ven-
ekelő közös
denlevő hor-
mely akba-
sebesült. A
város taná-
mely szerint
este kilencz
es csoporto-
rnan elítél-

ga. máj. 20.
di tegnap bi-
horvárországi
s vita után el-
a mely Her-
ggetlenül
abadságot kö-

ák. máj. 20.
ros az Obzor-
szérvényosa
ában az ellen-
er püspök áll-
dottachak le-
dapat, hogy az
éreké merül-

letartóztatott
munkatársát
stják a zágrábi
ak. máj. 20.
lyu gymnazis-
telti szerolás
ék az ügyész-

o. május 20.
nejai lakosság
szag idejeko-
bert letartoz-
delután ismét
hii közszéha-
ban letartoz-
nyagokat és
nekelt és a
rendelt kato-
és helyre-
egy asszonyt
egy szász
századot mint
helyen most
szolgálaton.
hoz egy egész
ily módon
területen egy
a zászlóalj-
méből Buk-
tótól tag na-
szászaljból
szakon van.
most század
abból erősből
szolgálaton.
hoz egy egész
ily módon
területen egy
a zászlóalj-
méből Buk-
tótól tag na-
szászaljból
szakon van.
most század
abból erősből
szolgálaton.

szolgálaton.
hoz egy egész
ily módon
területen egy
a zászlóalj-
méből Buk-
tótól tag na-
szászaljból
szakon van.
most század
abból erősből
szolgálaton.

szolgálaton.
hoz egy egész
ily módon
területen egy
a zászlóalj-
méből Buk-
tótól tag na-
szászaljból
szakon van.
most század
abból erősből
szolgálaton.

szolgálaton.
hoz egy egész
ily módon
területen egy
a zászlóalj-
méből Buk-
tótól tag na-
szászaljból
szakon van.
most század
abból erősből
szolgálaton.

szolgálaton.
hoz egy egész
ily módon
területen egy
a zászlóalj-
méből Buk-
tótól tag na-
szászaljból
szakon van.
most század
abból erősből
szolgálaton.

szolgálaton.
hoz egy egész
ily módon
területen egy
a zászlóalj-
méből Buk-
tótól tag na-
szászaljból
szakon van.
most század
abból erősből
szolgálaton.

szolgálaton.
hoz egy egész
ily módon
területen egy
a zászlóalj-
méből Buk-
tótól tag na-
szászaljból
szakon van.
most század
abból erősből
szolgálaton.

Csütörtök, május 21.

szombaton fognak befejezni, debreczeni tudósítók a következőket jelentik:

Kiss Áron püspök és gróf Degeffeld József főgondnok elnöklete alatt megkezdte tanácskozási a tisztántali ref. egyházkerület közgyűlése.

Kiss Áron püspök rövid ima után hosszabb beszéddel nyitotta meg az ülést, melyben foglalkozott az 1848. évi XX. törvények életbe lépésével, azután az egyetemes papság evangéliumi elvét hangoztatta, szemben azokkal a törekvésekkel, melyek lelkeszövekre papi egyenruhát akarnak szabni. Pater apostol azt mondta: »Tudományok királyi papság és szent nép vagytok.« Nem lehet tehát az evangéliumi református egyházban megőrzésére sem elkülöníteni bizonyos papi osztályt.

A zsinati bizottság jelentését Zsigmond Sándor egyházi főjegyző jelentette be.

A zsinat tartására nézve a bizottság azt indítványozta, hogy mindaddig, míg az 1848. évi XX. törvények végrehajtásának módzataira nézve a két protestáns egyház ez ügyben működő vegyes bizottsága az államkormányzat minden kérelmét bizarr, határozott megállapodásra nem jut, a zsinat ne hívassék össze. A bizottság ezt a javaslatát a közgyűlés egyhangyán elfogadta.

A zsinat nézve a kerület az evangéliusok elhagyásával egyszerűen a református-t kívánja az egyház törvénybe iktatni.

Nagyböjt vitát kellett az erdélyi egyházkerület régi jogainak feltartására vonatkozó 8. §.

A közgyűlés többsége Kiss Albert indítványára a régi szakmai fontánál.

Az 55. § b. pontjánál, a bizottság a következő szöveget ajánlotta:

»A református egyház által fenntartott bármely foku iskolában működő tanítói és tanári személyzet fizetése a hasonló jellegű állami tanintézetekben alkalmazott tanerők fizetésénél kevesebb nem lehet.«

Javasolta továbbá a bizottság, hogy ennek elfogadása esetén a köznevelési és közoktatási rész számszerű megállapításai (497, 543, 565. §§.) törlendők.

György Endre a bizottság javaslatát sőtétbe ugrának nevezte.

Gróf Degeffeld József utal arra, hogy elmaradunk az államtól, bezarhatjuk tanintézeteket, mert jó tanerők nem kapunk s iskoláink színvonala alászáll.

Széll Kálmán, mint a bizottság egyik tagja is, ellene szót a javaslatnak. Indítványozza: Elvben fogadjuk el, de tegyük utána hogy addig, a míg annak kezesülévére kellő jogvédelmi forrásokkal nem rendelkezünk, maradjon a tanárak és tanítók fizetési illetégek a törvénytervezetben megállapított minimum.

A közgyűlés Széll Kálmán indítványát fogadta el.

A közgyűlés ma az adózásról szóló rész tárgyalta le s hosszú vita után elfogadta a bizottság álláspontját.

A reformátusok konventje. Kun Bertalan püspök és báró Banffy Dezso főgondnok, a magyarországi reformátusok konventjét június 3-ikára hívta össze Budapestre.

A konvent a zsinati tárgyak előkészítésével fog foglalkozni s ebből a célból tárgyhavi fogadják az összes kerületeknek, a leküldött javaslatokra beérkezett véleményeit.

Bérmálás a fővárosban. A bérmálás szent-egének kiszolgáltatásáért, mint már jeleztük, a fővárosban hónapok óta fogják megkezdni.

A bérmálás Vaszary Kólos bíboros hercegprímás képviselében dr. Kohl Medárd püspök végzi, ki ebből a célból hontempei körutjáról ma visszatért a fővárosba.

A „tulhalmozott királyi táblák.”

Az igazságügyi bizottság ülése.

Az igazságügyi bizottság mai ülése fontos és nagy jelentőségű kérdéssel foglalkozott. A persékedő feleknek a legnagyobb panaszra, hogy a négy század korona értéket meghaladó perekben végrehajlásra ítélt törvényszék. Sok jogszélem jött ezzel az ítélezésnek a nyomában s a mi talán még ennél is veszedelmesebb, a bíróságok tekintélyét is érintette a jogkereső közönség bizalmatlansága és keserősége. Ma Rabár Endre, az új polgári perrendtartás előadója azt a javaslatot tette, hogy ezt az értékhatárt szállítsák le századkoránra. A mi annyit jelent, hogy a századkorán meghaladó értékű perekben ki lehet kérni a járásbíró s a törvényszék határozata után a királyi tábla ítéletét is. Hosszu vita után, amelyben Ploz miniszter az indítvány ellen érvelt s a királyi táblák tulhalmozottságával indokolta az ellenzését, a bizottság megáévtá tette az előadó javaslatát.

Az érdekes tanácskozásról az alábbi tudósításunk számol le:

A képviselőház igazságügyi bizottsága Sighy Gyula elnöklete alatt folytatja a polgári perrendtartás törvényjavaslatának tárgyalását. A bizottság a felülvizsgálattól szóló II. fejezetet vette tárgyalás alá s az 544. §-ig haladt.

Az 526. §-nál Rabár Endre előadó hangszólója, hogy a gyakorlatban általános a panasz a somnás eljárásról szóló törvényben megállapított felülvizsgálati értékhatár ellen, mely szerint a 400 korona értéket meg nem haladó perekben felülvizsgálathat helye nincs és a törvényszék véglegesen ítélt. Figyelemmel arra is, hogy 400 korona az ország nagy részében egyesekre nézve egész vagyon jelent, ezért a felülvizsgálati értékhatárnak 100 koronára leszállítását. Minthogy pedig ez előrelátólag teljesen megszaporítaná a királyi táblák dolgot, azt indítványozta, hogy a felülvizsgálati keréseiket a felek felszólalásának mellőzésével intézze el a felülvizsgálati bíróság.

Simonffy-Semadam Sándor 200 koronában állapítaná meg az értékhatárt, az ingatlanok iránti javakat pedig 40 korona értékhatárnál más felülvizsgálathatónak tartja. Issekutz Gyozó és Bizony Ákos az előadó álláspontján vannak. Azonban nem járának ahhoz, hogy a felülvizsgálati jogot megvonják. A munkatöbblettől nem tart, mert úgy tapasztalja, hogy a királyi tábláknak a vidéken ugy sincsen dolguk. Szivók és Visontai után Ploz miniszter szólott föl.

Elismeri, hogy a nazi négy század koronás értékhatár ellen való panaszoknak van némi jogosultságuk. De az értékhatár változtatásához csak a legnagyobbat óvatossággal kell nyulni. Bizonyos határon túlnemni a felsőbírószag szaporításával nem szabad; már ma is nagyobb táblai bírói létszámunk van, mint Ausztriában. Kérdés az is, hol kapunk annyi jeles bírót, a mennyire erős szaporítás mellett szükségünk lenne. A 200 koronás értékhatárt nem fogadjuk el, mert nem tartja indokoltnak, hogy akkor, a mikor 100 k. értékhatár

EGYETÉRTÉS

Budavár bevétel. Előzetl ötvennégy esztendővel vette Budapest a hős honvédek. Halálmegvetéssel, főtételhőn hős batorsággal rohanták meg szabad-ágharagzó bajnokai a sáncokat és legyőzve az ádáz ellenséget, visszahódították Budapest a magyaroknak. Ez a nap — május 21-ike — szabadságharagzunk egyik legdicőségesebb harczi ténye s egyik legmagaslóbb tette az elszánt, győzni, vagy halni kész csapatoknak. Talán más fordulatot vesz a szabadságharag, ha Budapest a hős csapatok meg nem ostromolják, de a fegyverek győzelme örök emlékeztető marad a magyarok és mindig kegyelettel fogja ezt a napot megünnepeelni. A holnapi évfordulón is kegyelettel emlékezik meg Magyarországon mindenki a dicőségese győzelemről. A fővárosban ünneplést mondanak az elesett hősök lelkéért; megkoszorúzzák ünneppiesen a honvédszobrot. A honvédszobrok már ma deltatlan vonultak ki és azokat megkoszorúzták. Az ünnepi beszédet Belághy Imre, Pestvármegye főjegyzője mondta a honvédszobornak. A belkes beszédet e szavakkal fejezte be:

»Oh szeressétek e sírok tiszteletében hazánkat, közös jó anyánkat, mely szült, ápolt, nevelt s majdan hantjával eltakar, szeressétek e földet, melyben őseitek, testvéreitek, kedveseitek nyugosznak, ne felejték hazatökért, ha tettre híz, földeni, szenvedni és meghalni, mert a hazátért meghalni édes és dicős. Így haltak meg ö! Isti Nyugvó hősök! A magyarok Istene áldja meg poraitok és ha a hősök legendáiról szót csendes éji szél tohavahidja azokat a magyar földön, úgy termékenyítse meg fainak szivét és lelkét a hazaszeretében. Isten veletek a viszontlátásig az Ur színe előtt! Ti meghaltatok, hogy a hazá eljen. Eljen tehát időlen időig a mi szeretett drága hazánk!«

A szép beszéd után Illyés Bálint országgyűlési képviselő szavallta el magasszónyára üdvözlő beszédét. Csütörtök Lajos miniszteri tanácsos záróbeszédre rekesztette be a szép ünneplést.

Főherczegek a monténál. Ünnepe volt ma a mentőegyesületnek. József főherczeg, Klóvlla főherczegnő, József Ágost főherczeg és Augustza főherczegnő meglátogatták a mentők Márkó-utcai palotáját s jöttük hírere nagy tömeg gyűlt össze a palota előtt. A főherczegek fogadására megjelentek: gróf Karátszonyi Jenő elnök, Rohozsny Gida alelnök, dr. Kovács Aladár igazgató, Csudágh Gyula más. elnökhajósok, lovag Falk Zsigmond, Fenyressy Adolf, Hubay József, továbbá Márkus József főpolgármester, Viroztek Gyozó, Aczel Károly főorvosok, Frankl Oszkár, Iványi Ernő és Grodnács orvosok, dr. Rottenbiller Ödön, a helyválasztási bizottság elnöke, a hölgyek közül Karátszonyi Jenőné, Papp Dávidné, Korányi Frigyesné, Hubay Jenőné, gróf Almássy Györgyné és Lányos Gyuláné. József Ágost főherczeg és a felesége felültegyen örökösök jöttek. Gróf Karátszonyi Jenő a főherczegnőnek csokrot nyújtott át, mire Augustza főherczegnő fölment az első emeleti terembe s a hölgyválasztmány ülésén elnököl. József Ágost főherczeg ezalatt dr. Viroztek főorvosval az öndiál gyűléséről beszélt.

Pontban tizenegy órákor éjjezs jelezte az utca, hogy József főherczeg és a felesége is megérkeztek. A főherczegnő átvette a felajánlott rózsacsokrot s Augustza főherczegnőhöz ment, aki anyósát kétszer megöskölte. Kovács Aladár igazgató végig halaztatta a magas vendégeket az egyesület minden helyiségén. A főherczeg nagy érdeklődéssel néztek a mentők múzeumát is, a melyet dr. Aczel főorvos mutatott be. Hirtelen karangjelzés hangzott el az udvaron s néhány pillanattal eltelt a főherczegnő kocsis s az automból rohogott ki az utcára. A kivonulás után a főherczegek elismerésüket fejezték ki a mentőknek s a Várba hajtatták. Az utcaon leikes éjjezs követte a kocsijukat.

UJDONSÁGOK.

A hamis mérték.

A Tejesarnok hibás palackjait bevonták, de az eset jellemző tanulságot el nem mosódnak egyhamar. Dicsért érte Rudnaynak, hogy olyan erőiesen járunk el a dolgotban, de nem mindenben cselekedhetik a hatóság.

Mert ilyen közönség, mint a miénk, nincs talán az egész világon. Ez uton-üfelen megcsalják, megkárosítják, megüföndítik, de azért meg nem granusitana senkit. Mi sem gyantsunk egyeseket, nem gyantsunk testületeket sem, de azért nyilvánvaló, hogy a evoközönség éppen hiszékenységnél és gyantatlanságnál fogva ki van szolgáltatva a zsákmanóvoknak.

Hogy messzire ne menjünk: itt van a pékszájék, melyről most már nyilvánvalóan kiderült, hogy a közönség ellen elkövetett merénylet és kenyér-uzsora. Mindenki tudja, hogy szénrendelésnél száz kiló helyett tíz-tizenöt-husz kilóval kevesebbet kap a vásárló; vagy a mézarszékben nem csippennek-e le itt-ott egy kicst a mértékől? Ha koczakozunk kérsz, jó magyaror, nem kapsz-e mindig néhány koczával kevesebbet? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

UJDONSÁGOK.

A hamis mérték.

A Tejesarnok hibás palackjait bevonták, de az eset jellemző tanulságot el nem mosódnak egyhamar. Dicsért érte Rudnaynak, hogy olyan erőiesen járunk el a dolgotban, de nem mindenben cselekedhetik a hatóság.

Mert ilyen közönség, mint a miénk, nincs talán az egész világon. Ez uton-üfelen megcsalják, megkárosítják, megüföndítik, de azért meg nem granusitana senkit. Mi sem gyantsunk egyeseket, nem gyantsunk testületeket sem, de azért nyilvánvaló, hogy a evoközönség éppen hiszékenységnél és gyantatlanságnál fogva ki van szolgáltatva a zsákmanóvoknak.

Hogy messzire ne menjünk: itt van a pékszájék, melyről most már nyilvánvalóan kiderült, hogy a közönség ellen elkövetett merénylet és kenyér-uzsora. Mindenki tudja, hogy szénrendelésnél száz kiló helyett tíz-tizenöt-husz kilóval kevesebbet kap a vásárló; vagy a mézarszékben nem csippennek-e le itt-ott egy kicst a mértékől? Ha koczakozunk kérsz, jó magyaror, nem kapsz-e mindig néhány koczával kevesebbet? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

UJDONSÁGOK.

A hamis mérték.

A Tejesarnok hibás palackjait bevonták, de az eset jellemző tanulságot el nem mosódnak egyhamar. Dicsért érte Rudnaynak, hogy olyan erőiesen járunk el a dolgotban, de nem mindenben cselekedhetik a hatóság.

Mert ilyen közönség, mint a miénk, nincs talán az egész világon. Ez uton-üfelen megcsalják, megkárosítják, megüföndítik, de azért meg nem granusitana senkit. Mi sem gyantsunk egyeseket, nem gyantsunk testületeket sem, de azért nyilvánvaló, hogy a evoközönség éppen hiszékenységnél és gyantatlanságnál fogva ki van szolgáltatva a zsákmanóvoknak.

Hogy messzire ne menjünk: itt van a pékszájék, melyről most már nyilvánvalóan kiderült, hogy a közönség ellen elkövetett merénylet és kenyér-uzsora. Mindenki tudja, hogy szénrendelésnél száz kiló helyett tíz-tizenöt-husz kilóval kevesebbet kap a vásárló; vagy a mézarszékben nem csippennek-e le itt-ott egy kicst a mértékől? Ha koczakozunk kérsz, jó magyaror, nem kapsz-e mindig néhány koczával kevesebbet? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más, mint a magyar publikum gavalériája. Gavallér bizony a magyar vásárló publikum. Megcsalják itt is, ott is, a boltban, meg a korsóban, de azért senkinek sem jutna eszébe, hogy meggyőződjék a mérték helyes voltáról. Egy mérleg a házban mennyi hasznát hajtana a vásárló publikumnak és mennyi visszaélést okozhatna? Ezet. olaj, zsír, bor, sör mindig kevesebb valamivel annál, mint amennyit a fogyasztó fizet. Lehet, hogy az elarusító csak tévedésből ad kevesebbet, de miért nem fordul elő soha, hogy az elarusító a maga kórára tévedne?

Vajon mi lehet ennek az oka?

Semmi más,

kedjének a szegény ember mindennapi kenyérével. A főváros közönsége máris felszólt ellene s a legközelebbi közzgyűlésen a polgármester is el fogja mondani, hogy miképp szándékozik a szegény embereket megvédeni a kenyérüzársások lehetősége ellen. A főváros beavatkozása majd csak észterféri a mestereket.

A tejesarnok palackjait. A rendőrség erélyes kézzel vizsgálja most a magán-tejkereskedők palackjait, amelyek közt hir szerint máris — szintén nem egy hibás méretű találtak. Általánosság válna a panasz, a publikum nehezítése méltán fordul az ügygyárak felé. Elvégre nem tételezzük fel az összes tej-kereskedőkről, hogy tudva és szándékosan kisebb méretű palackokat rendeltek volna. Mindenesetre hibásak azok a hazai ügygyárak is, amelyek palackokat szállítottak. De hibázhatók a mértékhatóság hivatalai is, a mely már akkor ellenőrizlett volna az ügyek méretét, a mikor azok még az ügygyár raktárában voltak. Amde nem tette s a közvetkzéséi a közönségnek kellett megvárnia. Az ügygyárak vezetői különben úgy viselkednek mintha nekik az ügyek hibás mértékéhez éppen nem volna közük, még csak nem is védekeznek. Pedig a mértékhatóság hivatala okukra a történetek, máris megette az utáncélakat, hogy az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

A tegnapi esti s ma reggeli lapokban közlemény jelent meg, melyben csupán a kihágási bírságra vonatkozó tétel helyes. Ezt azért rótták az igazgatókra, mert az ügyeket nem jelölték szabályoszerűen, jöhettek a tárgyalásuk megkezdéséig, illetve az ügygyárakból kikerülő poharakat és palackokat időről-ideő megvizsgálja, így az Egyesült Magyarországi Üveggyár gyártmányait is, mert ez a társaság készítette a tejesarnok palackjait. A legföljebb palackok ügyében ma újabb jelentést kaptunk. Itt közöljük:

vert szegyezve a munkás mellének, kényszerítették, hogy a nőt a fölkébe befalazza. Téglá, malter és kőmivesz szerszám volt a szobában bőven. A munkás be is falazta a remegő asszonyt, miközben azt mondták neki, hogy az illető egy mohamedán asszony, a ki a férjét megsejtelte. Mikor elkészült a munkával, a zsákok megint fejére húzták, kivették és betolták a koscba. A fogat megállván, a munkás kezébe nyomtak néhány pénzdarabot és letették. Mire a zsákok lehozta a feje föl, a kosci már elrohogott. A munkás rögtön jelentést tett a dolgról a rendőrségnek. Nagy apparattussal indították meg a vizsgálatot, de minden eredmény nélkül.

Meghalt az ó-budai családirtó második gyermeke is. Künn fekszik már a tetemező hideg márvány-asztalán a néjje mellett. Született pedig a Margit-korház sebész osztályán viaskodnak a halottal.

Yosszerte az éjféltutáni sötét drámdröb beszéltek az emberek s kézzel-kézzel adták az Egyetértést, amely — bár a rendőrség hajnali felügyelők orokor sem vette meg föl a tényállást — már bőven beszámolt a gyilkosság részleteiről.

A rendőri vizsgálat ma főképp a szomszédok és okonok vallomására terjeszkedett ki, hogy a szomorú eszt előzményeit kiderítse.

Kormos Istváné asszony, éjfélt után két órára várta haza a férjét, a ki vasutas s ébren töltötte az éjszakát.

Azt mondja, hogy féltékeny órá tájban Blumme ablaka alatt ment el, mert arra van a vízvezeték és ő vizet hozott. A kis Hermína akkor kiálltotta éppen:

Azt mondja, hogy féltékeny órá tájban Blumme ablaka alatt ment el, mert arra van a vízvezeték és ő vizet hozott. A kis Hermína akkor kiálltotta éppen:

Azt mondja, hogy féltékeny órá tájban Blumme ablaka alatt ment el, mert arra van a vízvezeték és ő vizet hozott. A kis Hermína akkor kiálltotta éppen:

Azt mondja, hogy féltékeny órá tájban Blumme ablaka alatt ment el, mert arra van a vízvezeték és ő vizet hozott. A kis Hermína akkor kiálltotta éppen:

Azt mondja, hogy féltékeny órá tájban Blumme ablaka alatt ment el, mert arra van a vízvezeték és ő vizet hozott. A kis Hermína akkor kiálltotta éppen:

Azt mondja, hogy féltékeny órá tájban Blumme ablaka alatt ment el, mert arra van a vízvezeték és ő vizet hozott. A kis Hermína akkor kiálltotta éppen:

Azt mondja, hogy féltékeny órá tájban Blumme ablaka alatt ment el, mert arra van a vízvezeték és ő vizet hozott. A kis Hermína akkor kiálltotta éppen:

Azt mondja, hogy féltékeny órá tájban Blumme ablaka alatt ment el, mert arra van a vízvezeték és ő vizet hozott. A kis Hermína akkor kiálltotta éppen:

— Apa, ne bánts bennünket, hiszen nem vétettünk!

— Istenem, Istenem, mi lett velem! Katalin, Katalin bocsás meg!

Bénezttem az ablakon. Az asztalon égett a lámpa és a fényélén észrevettem Blummet a padlón. A feje vértet. Mellette hevert a forgópisztoly. A szerencsétlen ember a könyvére akart lámaszkodni, de valahányszor megkísérelte, mindig visszacsúszott.

A nejt akarja látni, a kit álmában sebzett meg.

— Istenem, miért nem haltunk meg! — mondotta halkan a férj. Többet nem hallottam a szavát.

Lármát csaptam és a Tavasz-utcában álló 182. számú rendőrt kaptam, aki feltörte a bezárt lakást. Majd bérkocsiba ült s a legközelebbi kávéházból telefonon hívta a mentőköt a szerencsétlen családhoz.

Amikor a mentők megérkeztek, Blummet azonnal magához térítették. Az asszony eszméletlenül volt és van. Sebája nincs, mert a mentők alaposan kimosták sebeit. Azt állítja, hogy egy órá felé észrevette, hogy a férje az asztalnál állt.

— Mit mivelsz Hermann? kérdeztem tőle.

— Végrendelet csinálod Katalin! — válaszolta lejesítva.

— Ne felej asszony, jóra fordul még a sorsunk! Az Isten nem hagyja a szegényeket!

Nagyon álmos voltam. Elaludtam. Férjem éberreztet föl!

— Katalin Isten velünk! — mondotta izgatottan s a rákövetkező pillanatban elsülött a pisztolyt.

Elvesztettem eszméletemet és csak arra tértem magamhoz, hogy a mellettem fekvő kis lányom, a Gizella kínosan nyüzög és lábaival rugdal.

A gyermek is megebűsült. Fel akartam kelni, de nem tudtam.

A férj a délelőt folyamán rövid időre magához tért s Toscanó rendőrfogalmazó és alatt kihallgatta. A szerencsétlen ember elmondta, hogy a gyárban általában megvádolták s a miatt a hamis vád miatt vesztette el a kenyért.

A vádból — mondotta jegyzőkönyvébe — egy szó sem igaz. De hirt me a rágalomnak. Hivatalában nem volt maradása. Nyomorba jutott s meghasonlott önmagával. Késégsbeest lelkiallopalban kővette el a tetteit.

Blumme Herman a sógornőjének is írt levelet. Ezt úzeni neki benne:

— Valami láthatatlan ellenségem az életemre tör. Beesültes ember voltam egész életemben. Soha senkinek nem ártotam. Ellenségem most felfogadott egy gyermeket, a ki parancsra hozta. Ezért kell nekem és családomnak meghalnia.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

— Katalin Isten velünk! — mondotta izgatottan s a rákövetkező pillanatban elsülött a pisztolyt.

Elvesztettem eszméletemet és csak arra tértem magamhoz, hogy a mellettem fekvő kis lányom, a Gizella kínosan nyüzög és lábaival rugdal.

A gyermek is megebűsült. Fel akartam kelni, de nem tudtam.

A férj a délelőt folyamán rövid időre magához tért s Toscanó rendőrfogalmazó és alatt kihallgatta. A szerencsétlen ember elmondta, hogy a gyárban általában megvádolták s a miatt a hamis vád miatt vesztette el a kenyért.

A vádból — mondotta jegyzőkönyvébe — egy szó sem igaz. De hirt me a rágalomnak. Hivatalában nem volt maradása. Nyomorba jutott s meghasonlott önmagával. Késégsbeest lelkiallopalban kővette el a tetteit.

Blumme Herman a sógornőjének is írt levelet. Ezt úzeni neki benne:

— Valami láthatatlan ellenségem az életemre tör. Beesültes ember voltam egész életemben. Soha senkinek nem ártotam. Ellenségem most felfogadott egy gyermeket, a ki parancsra hozta. Ezért kell nekem és családomnak meghalnia.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

— Apa, ne bánts bennünket, hiszen nem vétettünk!

— Istenem, Istenem, mi lett velem! Katalin, Katalin bocsás meg!

Bénezttem az ablakon. Az asztalon égett a lámpa és a fényélén észrevettem Blummet a padlón. A feje vértet. Mellette hevert a forgópisztoly. A szerencsétlen ember a könyvére akart lámaszkodni, de valahányszor megkísérelte, mindig visszacsúszott.

A nejt akarja látni, a kit álmában sebzett meg.

— Istenem, miért nem haltunk meg! — mondotta halkan a férj. Többet nem hallottam a szavát.

Lármát csaptam és a Tavasz-utcában álló 182. számú rendőrt kaptam, aki feltörte a bezárt lakást. Majd bérkocsiba ült s a legközelebbi kávéházból telefonon hívta a mentőköt a szerencsétlen családhoz.

Amikor a mentők megérkeztek, Blummet azonnal magához térítették. Az asszony eszméletlenül volt és van. Sebája nincs, mert a mentők alaposan kimosták sebeit. Azt állítja, hogy egy órá felé észrevette, hogy a férje az asztalnál állt.

— Mit mivelsz Hermann? kérdeztem tőle.

— Végrendelet csinálod Katalin! — válaszolta lejesítva.

— Ne felej asszony, jóra fordul még a sorsunk! Az Isten nem hagyja a szegényeket!

Nagyon álmos voltam. Elaludtam. Férjem éberreztet föl!

— Katalin Isten velünk! — mondotta izgatottan s a rákövetkező pillanatban elsülött a pisztolyt.

Elvesztettem eszméletemet és csak arra tértem magamhoz, hogy a mellettem fekvő kis lányom, a Gizella kínosan nyüzög és lábaival rugdal.

A gyermek is megebűsült. Fel akartam kelni, de nem tudtam.

A férj a délelőt folyamán rövid időre magához tért s Toscanó rendőrfogalmazó és alatt kihallgatta. A szerencsétlen ember elmondta, hogy a gyárban általában megvádolták s a miatt a hamis vád miatt vesztette el a kenyért.

A vádból — mondotta jegyzőkönyvébe — egy szó sem igaz. De hirt me a rágalomnak. Hivatalában nem volt maradása. Nyomorba jutott s meghasonlott önmagával. Késégsbeest lelkiallopalban kővette el a tetteit.

Blumme Herman a sógornőjének is írt levelet. Ezt úzeni neki benne:

— Valami láthatatlan ellenségem az életemre tör. Beesültes ember voltam egész életemben. Soha senkinek nem ártotam. Ellenségem most felfogadott egy gyermeket, a ki parancsra hozta. Ezért kell nekem és családomnak meghalnia.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

— Apa, ne bánts bennünket, hiszen nem vétettünk!

— Istenem, Istenem, mi lett velem! Katalin, Katalin bocsás meg!

Bénezttem az ablakon. Az asztalon égett a lámpa és a fényélén észrevettem Blummet a padlón. A feje vértet. Mellette hevert a forgópisztoly. A szerencsétlen ember a könyvére akart lámaszkodni, de valahányszor megkísérelte, mindig visszacsúszott.

A nejt akarja látni, a kit álmában sebzett meg.

— Istenem, miért nem haltunk meg! — mondotta halkan a férj. Többet nem hallottam a szavát.

Lármát csaptam és a Tavasz-utcában álló 182. számú rendőrt kaptam, aki feltörte a bezárt lakást. Majd bérkocsiba ült s a legközelebbi kávéházból telefonon hívta a mentőköt a szerencsétlen családhoz.

Amikor a mentők megérkeztek, Blummet azonnal magához térítették. Az asszony eszméletlenül volt és van. Sebája nincs, mert a mentők alaposan kimosták sebeit. Azt állítja, hogy egy órá felé észrevette, hogy a férje az asztalnál állt.

— Mit mivelsz Hermann? kérdeztem tőle.

— Végrendelet csinálod Katalin! — válaszolta lejesítva.

— Ne felej asszony, jóra fordul még a sorsunk! Az Isten nem hagyja a szegényeket!

Nagyon álmos voltam. Elaludtam. Férjem éberreztet föl!

— Katalin Isten velünk! — mondotta izgatottan s a rákövetkező pillanatban elsülött a pisztolyt.

Elvesztettem eszméletemet és csak arra tértem magamhoz, hogy a mellettem fekvő kis lányom, a Gizella kínosan nyüzög és lábaival rugdal.

A gyermek is megebűsült. Fel akartam kelni, de nem tudtam.

A férj a délelőt folyamán rövid időre magához tért s Toscanó rendőrfogalmazó és alatt kihallgatta. A szerencsétlen ember elmondta, hogy a gyárban általában megvádolták s a miatt a hamis vád miatt vesztette el a kenyért.

A vádból — mondotta jegyzőkönyvébe — egy szó sem igaz. De hirt me a rágalomnak. Hivatalában nem volt maradása. Nyomorba jutott s meghasonlott önmagával. Késégsbeest lelkiallopalban kővette el a tetteit.

Blumme Herman a sógornőjének is írt levelet. Ezt úzeni neki benne:

— Valami láthatatlan ellenségem az életemre tör. Beesültes ember voltam egész életemben. Soha senkinek nem ártotam. Ellenségem most felfogadott egy gyermeket, a ki parancsra hozta. Ezért kell nekem és családomnak meghalnia.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

— Apa, ne bánts bennünket, hiszen nem vétettünk!

— Istenem, Istenem, mi lett velem! Katalin, Katalin bocsás meg!

Bénezttem az ablakon. Az asztalon égett a lámpa és a fényélén észrevettem Blummet a padlón. A feje vértet. Mellette hevert a forgópisztoly. A szerencsétlen ember a könyvére akart lámaszkodni, de valahányszor megkísérelte, mindig visszacsúszott.

A nejt akarja látni, a kit álmában sebzett meg.

— Istenem, miért nem haltunk meg! — mondotta halkan a férj. Többet nem hallottam a szavát.

Lármát csaptam és a Tavasz-utcában álló 182. számú rendőrt kaptam, aki feltörte a bezárt lakást. Majd bérkocsiba ült s a legközelebbi kávéházból telefonon hívta a mentőköt a szerencsétlen családhoz.

Amikor a mentők megérkeztek, Blummet azonnal magához térítették. Az asszony eszméletlenül volt és van. Sebája nincs, mert a mentők alaposan kimosták sebeit. Azt állítja, hogy egy órá felé észrevette, hogy a férje az asztalnál állt.

— Mit mivelsz Hermann? kérdeztem tőle.

— Végrendelet csinálod Katalin! — válaszolta lejesítva.

— Ne felej asszony, jóra fordul még a sorsunk! Az Isten nem hagyja a szegényeket!

Nagyon álmos voltam. Elaludtam. Férjem éberreztet föl!

— Katalin Isten velünk! — mondotta izgatottan s a rákövetkező pillanatban elsülött a pisztolyt.

Elvesztettem eszméletemet és csak arra tértem magamhoz, hogy a mellettem fekvő kis lányom, a Gizella kínosan nyüzög és lábaival rugdal.

A gyermek is megebűsült. Fel akartam kelni, de nem tudtam.

A férj a délelőt folyamán rövid időre magához tért s Toscanó rendőrfogalmazó és alatt kihallgatta. A szerencsétlen ember elmondta, hogy a gyárban általában megvádolták s a miatt a hamis vád miatt vesztette el a kenyért.

A vádból — mondotta jegyzőkönyvébe — egy szó sem igaz. De hirt me a rágalomnak. Hivatalában nem volt maradása. Nyomorba jutott s meghasonlott önmagával. Késégsbeest lelkiallopalban kővette el a tetteit.

Blumme Herman a sógornőjének is írt levelet. Ezt úzeni neki benne:

— Valami láthatatlan ellenségem az életemre tör. Beesültes ember voltam egész életemben. Soha senkinek nem ártotam. Ellenségem most felfogadott egy gyermeket, a ki parancsra hozta. Ezért kell nekem és családomnak meghalnia.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

Lapunk zártakor jelenti tudósítónk: Blumme Herman éjfélt utáni egy órákor meghalt. A szerencsétlen ember családijából immár csak az asszony van életben.

TÁVIRATOK.

A forrongó Balkán.

Póla, máj. 20.

Tengerészeti körökben híre jár, hogy a Szalonikába küldött és a levantei vizeken cirkáló osztrák-magyar hadihajó-osztály, tekintettel a beállott nyugalmra és a portának az idegen aliatlyalok biztonságára ügyben adott ígéreteire, június 15-ére visszatérnek Polába. Ennek következtében a június közepeitől szeptember végéig tervezett hajógyakorlatok tervében nem lesz semmielől változás. A Wien hajó, mely most Szalonikában van, e hónap végéig a levantei vizeken marad, a honnan szintén visszatér, ha a mostani állapot tartósan bizonyul. A Budapesti hajó már utban van Polá felé.

Konstantinápoly, máj. 20.

Az Ikdam jelenti, hogy néhány görög tiszt több mint ezer görög, köztük 150 tiszt nevében, az athéni török követtséghez azzal a kéréssel fordult, hogy vegyék fel őket török szolgálatba a bolgar bandák ildözésére. A követtség kijelentette, hogy ezt az ildözést a csapatok és a csendőrség végéik és hogy a bandák ildözését mielőlbel a fogják nyomni. A lap továbbá jelenti, hogy az athéni egyetemnek a király nevenapja alkalmából tartott lakomáján a Hamidie indított állva és a szultán ettetése közt hallgatták meg és azután küldötséggel fejezte ki a követtségel a jelen voltak jókivanságát a szultán és Törökország íránt. A szultán e tüntetések által meghatva kifejezte a tisztkek és deákoknak megelégedését és köszönetét.

A kongregációk.

EGYETÉRTÉS

lön) Megmondom én, tisztelt miniszterelnök ur, hogy micsoda politikai elv az, ami önöket együtt...

Az elnök: Az ülést tíz percze felfüggesztik. Szünet után folytatjuk az interpellációt.

Ne felejtse el az országgyűlés, hogy Anglia világhatalmát nem a Sztaroknak köszönheti, a kik...

Zboray Miklós: A következők interpellációt intézi a belügyi és kereskedelmiügyi miniszter...

Az elvi ellentét. Rátka László: Megmosolyogni való az, hogy ez a törvényen kívül álló kormány ki akarja...

A kibontakozás. Rátka László: A kibontakozásnak és megoldásnak csak az az egy módja ismerem: felvilágosítani a koronát a helyzetéről...

A felelősség. Ugron Gábor: Azok politikája, a kik egy pártot vannak, hajlamosak kitélelben, a fölfelé való...

A napirend megállapítása. Az elnök: Megállapítja a pénteki ülés napirendjét, holnap, áldozó csütörtökön nem lesz ülés...

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései. 1903. május 20.

Table with multiple columns: Búza, Árpa, Zab, Tengeri, Kávé, etc. Includes sub-sections for 'A) Árutőzsde' and 'B) Értéktőzsde'.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various types of securities and bonds, including 'Értékpapírok', 'Banks részvényei', and 'Köztulajdonosi részvények'.

ERTÉKPAPIROK

Table listing various types of securities and bonds, including 'Értékpapírok', 'Banks részvényei', and 'Köztulajdonosi részvények'.

ERTÉKPAPIROK

Table listing various types of securities and bonds, including 'Értékpapírok', 'Banks részvényei', and 'Köztulajdonosi részvények'.

BUDAPEST, IV. VÁ. Telefonos... ELŐFIZETŐK... Egy száma...

Hozzájárulók. Meghallgatás. Szöveg a sajtóterületről, megemlítve a közéleti és politikai témákat.

Az Egy... (C) éjszakai... (L)ucienne... (H)uguette... Szöveg a sajtóterületről.

Az Egy... (L)ucienne... (H)uguette... Szöveg a sajtóterületről.